

عنوان مقاله:

اثر محلول پاشی گلیسین بتایین و اتانول بر عملکرد علوفه تر و خشک کل اسپرس تحت تنش خشکی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی یافته های نوین در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فرهاد حاجی رضانی - دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه محقق اردبیلی

مرتضی برمکی - دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه محقق اردبیلی

سعید خماری - دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه محقق اردبیلی

حسن دهقانیان - دانشجوی دکتری اگروتکنولوژی - گرایش اکولوژی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

این آزمایش در سال 1395-96 به منظور بررسی اثر محلول پاشی گلیسین بتایین و اتانول بر رشد و عملکرد اسپرس آبی تحت تنش خشکی دوره های مختلف آبیاری در شهرستان سراب، روستای ینگجه، 8 کیلومتری شمال سراب اجرا شد. این آزمایش به صورت اسپلیت پلات و در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در سه تکرار اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل عامل اصلی (دور آبیاری در سه سطح (7 روز، 11 روز و 15 روز) و عامل فرعی (محلول پاشی در چهار سطح (شاهد، محلول پاشی اتانول، محلول پاشی گلیسین و محلول پاشی اتانول و گلیسین) بود. نتایج تجزیه واریانس برای عملکرد علوفه تر و خشک کل نشان داد که بین فاکتور اصلی اکوتیپهای بالنگوی شهری، سطوح فاکتور فرعی (سطوح محلول پاشی) و اثر متقابل فاکتور اصلی سطوح فاکتور فرعی از نظر هر دو صفت مورد ارزیابی اختلاف معنی داری در سطوح احتمال 1 درصد وجود داشت. ترکیب تیماری (هر 7 روز آبیاری < گلیسین بتایین + اتانول) با میانگین 1 / 87 و 19 / 13 تن در هکتار بالاترین و ترکیب (هر 15 روز آبیاری * بدون محلول پاشی) با میانگین 16 / 53 و 99 / 6 تن در هکتار کمترین عملکرد علوفه تر و خشک کل را به خود اختصاص دادند، به عبارتی ترکیب (هر 7 روز آبیاری < گلیسین بتایین اتانول) 47 درصد عملکرد علوفه خشک کل را نسبت به ترکیب (هر 15 روز آبیاری * بدون محلول پاشی) افزایش داده است. در کل میتوان چنین نتیجه گرفت که تیمار هر 7 روز آبیاری و تیمار محلول پاشی گلیسین بتایین اتانول باعث افزایش عملکرد علوفه تر و خشک کل نسبت به سایر تیمارهای مورد ارزیابی گردید

کلمات کلیدی:

اسپرس، گلیسین بتایین و اتانول، تنش خشکی، علوفه تر و خشک کل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/780036>

